

Länsstyrelsen
Västerbotten

Yttrande

2019-12-17

Diarienummer

502-8351-2019

Remissyttrande angående *SOU 2019:22 Sveriges miljöövervakning – dess uppgift och organisation för en god förvaltning*

Dnr M2019/01011/S

Länsstyrelsen Västerbotten har tagit del av utredningen och meddelar härmed de synpunkter som vi anser vara de mest angelägna att framhålla. Utredningen är omfattande och ger en god sammanfattning av svensk miljöövervakning.

De som medverkat i beslutet

Beslutet om yttrande har fattats av landshövding Magdalena Andersson med miljöövervakningssamordnare Fredrik Sjunnesson som föredragande med stöd från biträdande enhetschef Tommy Vennman. Övriga personer som deltagit med synpunkter har varit Anneli Sedin, Jonas Grahn, Anna Danielsson, Jeanette Joelsson, Gunilla Forsgren Johansson, Eva Mikaelsson, Magnus Langendoen, Erik Owusu-Ansah samt Tobias Österberg.

Magdalena Andersson

Fredrik Sjunnesson

Synpunkter på överväganden och förslag (kap 18):

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Västerbotten vill särskilt lyfta följande synpunkter:

- Länsstyrelsen ser ett stort behov av en tydlig ekonomisk förstärkning av finansieringen till länsstyrelserna för genomförande av regional miljöövervakning och för att kunna svara upp till omvärldens krav och behov. Dagens miljöövervakningsbidrag till länsstyrelsen har legat på samma nivå under lång tid samtidigt som kostnaderna ökat vilket urholkar den befintliga övervakningen.
- I arbetet med att förbättra den strategiska styrningen anser länsstyrelsen Västerbotten att planer måste sträcka sig över längre perioder än det som förslås. Vi avstyrker planer som är på 4 år eller kortare. Vi förordar planer som är minst 6 år.
- Länsstyrelsen tillstyrker utredarens förslag om att uppdraget att bedriva miljöövervakning samt att samordna regionala miljöövervakningen i länet anges i länsstyrelseinstruktionen.
- Länsstyrelsen tillstyrker de förbättringar av nationella datavårdskap och datahantering som utredningen föreslår. Detta inkluderar att uppdrag till datavårdar ska ske genom instruktion eller liknande.
- Länsstyrelsen avstyrker förslaget om att utreda möjligheter att skapa en plattform med Miljösamverkan Sverige.
- Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att renodla anslaget 1:2 till miljöövervakning och miljömålsuppföljning och det föreslagna namnbytet för att markera detta är bra. Länsstyrelsen tillstyrker vidare förslaget om att inrätta särskilda anslagsposter under 1:2 för miljömålsuppföljning och miljöövervakning.

18.2 Betydelsen av en effektiv miljöövervakning

Länsstyrelsen instämmer med utredningen att miljöövervakningen är grundpelare för en god miljöförvaltning och central för hela miljöpolitikens måluppfyllelse.

18.3 Brister i dagens miljöövervakning

Länsstyrelsen delar utredarens slutsatser. Utredningen ”Full koll på våra vatten” kan ge vägledning för behovet inom den vattenrelaterade miljöövervakningen. Det som inte nämns här är att det även behövs förstärkning av den landbaserade miljöövervakningen.

18.4 En tydlig definition av miljöövervakningen

Den regionala miljöövervakningen har idag inte möjlighet eller resurser att följa upp genomförda miljöåtgärder som sker i länet. Vi håller med utredningen att det är viktigt att de som beslutar om medel till åtgärder på nationell nivå även sätter av medel till uppföljning av åtgärder för att följa upp dess effekter, eller har en strategi för hur de kan följas upp.

Det är bra om det tydliggörs i större utsträckning och definieras vilka aktiviteter på nationell och regional nivå som är miljöövervakning, är närliggande verksamheter eller av annan art, samt syftet med dessa. Detta är viktigt för att tydliggöra vem ansvaret ska ligga hos, hur finansieringen ska fördelas och för en underlätta samverkan av den miljöövervakning som bedrivs. Från totala budgeten inom anslag 1:2 går idag nästan en tredjedel till aktiviteter som ej bedöms vara miljöövervakning.

I utredningen finns det förslag som innebär att kulturmiljö skulle kunna omfattas inom begreppet miljöövervakning. Det handlar då om uttryck som ”...att ta fram och samla in miljödata om tillståndet i och effekter på den yttre miljön”. Staten har ett uttalat ansvar för att följa tillståndet i kulturmiljön och då är frågan om detta ryms inom det område som utredningen berör, dvs miljöövervakningens uppgift och organisation? I det fall kulturmiljön anses stå utanför miljöövervakningsbegreppet finns ändå stora möjligheter till synergier mellan tillståndsbedömning av kulturmiljöer och viss typ av miljöövervakning. Det skulle i så fall motivera att miljöövervakning utformas så att nytta kan spilla över på identifiering av kulturmiljöpåverkan. I proposition om kulturpolitik (prop. 1996/97:3 sid 156) fastslås att kulturvärden är en oskiljaktig del av miljön. Ett tydliggörande i denna fråga såsom vilken myndighet som ska ha ansvaret för övervakning/uppföljning av kulturmiljön, är något som efterfrågas av länsstyrelsen Västerbotten.

18.7 Samordningen av miljöövervakningen

Det är bra om det sker en ökad samordning inom miljöövervakning i vid mening. Det finns redan idag en stor potential att utnyttja data/statistik från miljöövervakningsliknande verksamheter, som idag i mindre omfattning används inom miljöövervakningen. Det gäller inte minst resultaten av biogeografisk uppföljning och uppföljningen av biologisk mångfald i de mest skyddsvärda områdena, som Naturvårdsverket presenterar vart sjätte år som ”naturens hälsokontroll”. Det är ett utmärkt exempel på när data från många olika källor presenteras som en syntes och på ett sätt som direkt ger input till åtgärder. Ett annat exempel där samordning fungerar väl är den mellan kalk-effektuppföljning och tidsserieövervakning av sjöar och vattendrag. En viktig del i samordningen är också den förtätning som den regionala miljöövervakningen bidrar med till nationella utvärderingar.

Angående skyddade områden och uppföljningen av naturvårdsdirektiven (biogeografisk uppföljning) är uppdelningen mellan olika myndigheter olycklig. Det behövs mer samordning mellan Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten, där det finns tydliga roller och ett tydligt huvudansvar hos en myndighet. Det finns en ökad potential för samordning mellan den traditionella miljöövervakningen och den biogeografiska uppföljningen.

18.8 Åtgärder för en förbättrad strategisk styrning

Strategisk plan (kap 18.8.2)

Länsstyrelsen delar utredarens syn på miljöövervakningens roll som ett strategiskt viktigt instrument i Sveriges miljöarbete. Den strategiska plan som föreslås bedömer vi som en mycket viktig del i att åstadkomma den överblick och den styrning av miljöövervakningen som saknas idag.

I arbetet med strategisk plan är det viktigt att ha en bra överblick över syftena med den övervakning som redan bedrivs. Hänsyn måste tas till värdet av långa tidsserier vars syfte är att följa och upptäcka förändringar på miljön över tid, vilket också påpekas i utredningen. Resurser behöver vara långsiktiga. För stora omkastningar i prioriteringar och resursfördelning mellan olika miljöövervakningsverksamheter och över tid kan komma att påverka delar av den långsiktiga miljöövervakningen.

Länsstyrelsen avstyrker en strategisk plan som sträcker sig över fyra år eftersom det är för kort tid i ett miljöövervakningsperspektiv och ser hellre en plan som stäcker sig över en längre period med återkommande uppföljningar och revideringar. Planen bör upprättas och revideras med hänsyn till de för miljöövervakningen relevanta EU-direktiv som implementerats i svensk lagstiftning, samt med tanke på de regionala miljöövervakningsprogram som revideras vart sjätte år.

Inrättande av ett Miljöövervakningsråd (kap 18.8.3)

Miljöövervakningen är central för bedömningar av hela miljöpolitikens måluppfyllelse och genererar viktiga underlag för samhällsutvecklingen. För att bättre leva upp till detta instämmer länsstyrelsen i att det behövs en tydligare strategisk styrning och en bättre samordning av miljöövervakningen. Länsstyrelsen anser att en organisationsförändring av något slag behövs för att öka samordningen av de statliga myndigheter som ansvarar för och utför miljöövervakning så att miljöövervakningens roll stärks i samhället. Inrättande av ett Miljöövervakningsråd kan utgöra en sådan efterfrågad organisationsförändring om rådet görs tillräckligt effektivt och verkningsfullt. Det är viktigt att rådet får ett tydligt uppdrag och mandat där det klagörs vilka ramar rådet har att agera inom. De föreslagna uppgifterna för ett Miljöövervakningsråd är omfattande och uppdraget blir stort. Med tanke på rådets breda uppdrag behöver det säkerställas att även dess sekretariat har en

bred kompetens. Det är av stor vikt att det i ett eventuellt Miljöövervakningsråd och i den strategiska planen även beaktas det som framkommer i exempelvis vattenförvaltningsutredningen vad gäller den vattenrelaterade miljöövervakningen. Miljöövervakningsrådets förhållande och samverkan till andra råd och grupper (som ex. vis Strategiska miljömålsgruppen, Miljöinformationsrådet och Miljömålsrådet som har angränsande uppdrag) behöver också klargöras.

Länsstyrelsen ser det som mycket positivt att det föreslagna rådet får en bred kompetens vilket borgar för att ett ökat helhetsperspektiv. Det är av stor vikt att länsstyrelserna blir representerade i en sådan organisation, såsom föreslagits av utredningen. Länsstyrelserna har en viktig roll, inte bara som utförare av regional miljöövervakning, utan också i att samordna miljöövervakningen inom länet och är en viktig, och ofta nödvändig, länk mellan den nationella och kommunala/lokala nivån.

Samordna miljöövervakningen med miljö kvalitetsmålen

Utredningens beskrivning av miljöövervakningens betydelse som underlag för miljömålsuppföljningen och kopplingen mellan de två uppdragen är utförlig och rättvisande. Några specifika förslag för att stärka samverkan mellan miljöövervakning och miljömålsuppföljning ges inte, men detta är något länsstyrelserna och andra myndigheter kan arbeta mer för inom ramen för de uppdrag som finns och också något som kan stärkas av en organisationsförändring som tar ansvar för samordningen. Länsstyrelsen vill påtala vikten av att nya miljömålsindikatorer ska kunna etableras då nya miljöövervakningsdata av betydelse finns tillgängliga. De kärnindikatorer som finns på Sverigesmiljömål.se behöver kunna kompletteras med andra indikatorer för att kunna bedöma hur det går att nå miljömålen. Miljöövervakning visar också på effekterna av de åtgärder som har genomförts.

18.9 En utvecklad myndighetsstyrning

Ändring av förordning (2017:868) med länsstyrelseinstruktion (kap 18.9.1, 18.9.3)

Länsstyrelsen ser det som mycket positivt och tillstyrker utredarens förslag att det i länsstyrelseinstruktionen anges att länsstyrelsen är ansvarig för miljöövervakning och ska samordna den regionala miljöövervakningen i länet. Miljöövervakning är en viktig uppgift för länsstyrelserna som pågått under lång tid och ett tydligt ansvar för detta i länsstyrelseinstruktionen har efterfrågats. Det är därför av stor vikt att länsstyrelsernas ansvar för miljöövervakningen nu tydliggörs med en förändring av länsstyrelseinstruktionen på motsvarande sätt som lyfts för andra myndigheter under kapitel 18.15. Den regionala miljöövervakningen används idag för att beskriva tillståndet i miljön, följa upp miljömålen regionalt och nationellt, belysa effekter av åtgärder, ge bedömningsunderlag mot nationell och internationell lagstiftning, ge underlag för regionala och nationella åtgärder samt för att ge underlag till

samhällsplanering inom länet. För att ta till vara och optimera övervakningen inom länet är samordningen av olika aktörer av största betydelse. I uppdraget ingår även att verka för att insamlade data är av hög kvalitet och att data lagras på ett sådant sätt att de kan användas för olika syften. Det är av stor vikt att finansieringen av länsstyrelsernas miljöövervakning motsvarar behovet som detta regionala ansvar föranleder.

Ansvaret för den hälsorelaterade miljöövervakningen behöver utredas särskilt (kap 18.9.2)

Vi anser att det bör tas fram en tydlig definition av begreppet miljörelaterad hälsa för att tydligare kunna koppla den till HÄMI. Såväl begreppet miljörelaterad hälsa som HÄMI bör tydligt kopplas mot de folkhälsopolitiska målen.

Konsekvensbedömningar av ny EU-lagstiftning (kap 18.9.4)

Vi instämmer i utredningens slutsatser om att ny EU-lagstiftning måste konsekvensanalyseras med avseende på behovet av ny övervakning så att inte nya krav stjälper den befintliga verksamheten. Ett sådant exempel med krav på övervakning är förordningen (2018:1939) om invasiva främmande arter.

18.10 Miljöövervakning inom olika områden

Landmiljö och arter (kap 18.10.3; 18.10.4)

Länsstyrelsen är positiv till en samlad utvärdering och behovsanalys när det gäller övervakning av arter och biologisk mångfald. På regional nivå ser vi ett stort behov av att stärka den terrestra miljöövervakningen av naturtyper, biotoper och arter för att bl.a. uppfylla målen och kraven inom exempelvis Art- och habitatdirektivet och Fågeldirektivet. Miljöövervakningen är också viktig för att kunna följa trender i miljötillståndet och se effekter från exempelvis påverkansfaktorer, ett förändrat klimat samt från beslutade och genomförda åtgärder.

När det gäller nationella miljöövervakningen NILS och Riksskogstaxeringen är det viktigt att samverkan sker mellan dessa program inom SLU och med ansvariga myndigheter. Detta med syfte att metodik, provytors belägenhet och inventeringar kompletterar varandra och ger maximal effekt på resultat och kvalitén på utdata. Det är viktigt att data från NILS och Riksskogstaxeringen kan tillgängliggöras och användas kostnadseffektivt för regionala analyser av andra användare som exempelvis länsstyrelsen. Samverkan sker idag mellan dessa program och den regionala miljöövervakningen där länsstyrelsen går in med medel och förtätar den befintliga inventeringen.

Att övervaka arter och biologisk mångfald är ofta svårt och allt kan inte övervakas. Det är inte nödvändigtvis ett problem att övervakningen inte är heltäckande och att den till stor del är starkare för artgrupper som är lätta att

övervaka, så länge de är bra indikatorer. Övergripande övervakningsprogram av biologisk mångfald, som NILS och annan landskapsövervakning, är i praktiken ofta väl så viktig.

18.11 Datavärdskap

Datavärdarnas ansvar och uppgifter behöver förtydligas och samordningen behöver öka (kap 18.11.1)

Länsstyrelsen tillstyrker de förbättringar av nationella datavärdskap och datahantering som utredningen föreslår ska genomföras. Det finns ett stort behov av ett samlat, välstrukturerat och tillgängligt dataunderlag som säkras i ett överskådligt och långsiktigt nationellt system. Tillgängliga data är en viktig demokratifråga. Det är därför av stor vikt att datavärdskap och datahantering ingår som en stabilt finansierad grundpelare i den strategiska planen som utredningen föreslår. Länsstyrelsen föreslår vidare att en nationell strategi för datalagring tas fram i syfte att säkerställa samordning mellan datavärdskap och möjlighet till samnyttjande mellan databaser.

Länsstyrelsen stödjer vidare föreslaget i utredningen om att uppdrag till datavärdar bör ske via instruktion, förordning eller motsvarande, för att få en tydligare långsiktighet i verksamheten. Likaså är det lämpligt att staten följer upp och utvärderar datavärdar. Uppdraget till respektive datavärd behöver vara väl definierat och förankrat för att få en långsiktig säkerställd verksamhet. Det ska vara tydligt för båda parter vad som ingår i uppdraget och vad som förväntas av datavärden.

Utredningen föreslår att samordning av datavärdskap säkerställs genom att en myndighet utses för detta. Denna samordnande myndighet föreslås bli Naturvårdsverket. Länsstyrelsen anser det även vara av stor vikt att Havs- och vattenmyndighetens kompetens på detta område tas till vara i ett sådant samordningsuppdrag.

Länsstyrelserna bör involveras tidigt i processen att utse datavärdskap

Att etablera nya datavärdar är en lång process och det är flera insamlade datamängder som idag väntar på att en nationell datavärd finns etablerad. Därför anser länsstyrelsen att förslaget om en genomgång av befintliga datavärdskap ska prioriteras innan nya uppdrag ges om datavärdskap. Processen för att utse datavärdar behöver bli tydligare och att de som samlar in och använder miljöövervakningsdata, såsom länsstyrelserna, bör involveras i ett tidigt skede.

Användarvänligheten behöver öka (kap 18.11.3)

Länsstyrelsen tillstyrker utredningens förslag att användarvänligheten behöver öka. Både när det gäller inrapportering av data och vid uttag av data. Vissa databaser behöver även se över och utveckla vilket data som kan rapporteras in. En ökad användarvänlighet är dock ingen garanti för att samtliga

aktörer börjar rapportera sina data till nationell datavärd. Här kan ytterligare styrmedel behövas.

Ökad tydlighet om data från kommuner och verksamhetsutövare (kap 18.11.4)

Länsstyrelsen stödjer utredarens uppmaning att Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten och SGU utvecklar handledningar för vilka data som staten vill använda i miljöövervakningssystemet. Detta bör kompletteras med ett uppdrag om att ta fram tydliga nationella vägledningar kring vilka krav som bör ställas på recipientkontrollen (RK) och den samordnade recipientkontrollen (SRK) för olika typer av verksamheter, inklusive areella näringar såsom vattenkraft och skogsbruk. Det är av största vikt att datavärdar har möjlighet att ta in denna typ av data för att få en samlad bild över den miljöövervakning som sker.

För att länsstyrelserna ska kunna ge efterfrågad stöd och vägledning till kommunerna kan ytterligare resurser behöva tilldelas länsstyrelserna för detta ändamål.

18.12 Samordning mellan tillsyn och miljöövervakning

Utredningen visar på flera ställen på behovet av ökad samverkan mellan tillsyn/prövning och miljöövervakning. Det finns en stor potential i denna samverkan och utredningen har pekat på ett par exempel där samarbetet verkar fungera bra. Länsstyrelsen i Västerbotten önskar att utredningen hade kunnat komma längre i denna fråga och kommit med fler konkreta förslag. Förslaget som läggs om att Naturvårdsverket och Miljösamverkan Sverige ska utreda detta är för otydligt och inte lämpligt. Miljösamverkan Sveriges styrka är att ta fram vägledningar och konkreta tillsynsprojekt, inte att ta ansvar för en fråga som denna som är av en mer strategisk karaktär. Istället bör regeringen ge ett tydligt regeringsuppdrag till Naturvårdsverket, Länsstyrelserna och Havs- och vattenmyndigheten att komma med konkreta förslag på hur samspelet mellan miljöövervakning och tillsyn/prövning av både vattenverksamhet och miljöfarlig verksamhet (inklusive förorenade områden) kan förbättras. Förslagsvis använder man de goda exempel som redan beskrivs i utredningen som utgångspunkt.

18.13 Utvecklad utvärdering och revision

Länsstyrelsen i Västerbotten anser att ansvaret för revisionen av det regionala miljöövervakningsprogrammet (genomförs vart 6:e år) ska ligga kvar på Länsstyrelsen. Revisionen av det regionala miljöövervakningsprogrammet ska dock även fortsättningsvis ske i samarbete med framförallt NV och HAV. Utvärderingar av särskilda delprogram sker ofta med hjälp av externa aktörer (ex. vis andra myndigheter, universitet, konsulter).

18.14 Forskning och möjligheter att upptäcka nya miljörisker

Länsstyrelsen anser det positivt att forskningens roll inom miljöövervakningen stärks genom utlysning av riktade forskningsmedel för att utveckla nya metoder eller göra fördjupade, med fördel programöverskridande, analyser och utvärderingar av de data som miljöövervakningen genererat. Här bör länsstyrelserna beredas möjlighet att sitta med i referensgrupper så att data som genereras inom regional och lokal miljöövervakning även tas med i utvärderingarna samt att resultaten från metodutveckling också blir tillämpbara inom den regionala miljöövervakningen.

18.16 Statens finansiering av miljöövervakningen

Länsstyrelserna bör få anslag istället för bidrag (kap 18.16.2)

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att renodla anslaget 1:2 till miljöövervakning och miljömålsuppföljning och det föreslagna namnbytet för att markera detta är bra. Länsstyrelsen tillstyrker vidare förslaget om att inrätta särskilda anslagsposter under 1:2 för miljömålsuppföljning och miljöövervakning. En direkt tilldelning av anslaget till länsstyrelserna innebär besparingar av administrativa resurser på centrala myndigheter samt effektiviserar och förenklar genomförandet. Jämför slutsatser i ”Vanans makt – regeringens styrning av länsstyrelserna”, RIR 2019:2. Det skulle underlätta om det till anslaget även knyts en möjlighet till anslagssparande och ett beställningsbemyndigande då miljöövervakning är en långsiktig verksamhet och därför är beroende av en långsiktigt hållbar finansiering för att kunna bygga upp en effektiv och ändamålsenlig verksamhet.

Utredningen påpekar att det inte finns någon samlad ekonomisk uppföljning hur länsstyrelsen använder bidragen från anslaget 1:2. När det gäller den regionala miljöövervakningen redovisas den i detalj till Naturvårdsverket årligen och per programperiod. Rapporteringen visar hur bidragsmedlen är fördelade på delprogramnivå, hur medlen förbrukas och hur genomförandet av delprogrammen fortlöpt.

Behov av förstärkning av finansieringen till länsstyrelserna

Länsstyrelsernas miljöövervakning från anslaget 1:2 svarar enligt utredningen för endast drygt 3 procent av den totala statliga finansieringen av miljöövervakningen. Trots detta genomförs en stor mängd delprogram med hög kvalitet, ofta i form av gemensamma delprogram i samverkan mellan länsstyrelser och nationell miljöövervakning. Länsstyrelserna har också en viktig roll i att stödja och samla in data från andra aktörer i länet för att uppnå de effektivitetsvinster som utredningen påtalar ska nås då arbetet med dataflöden och datavärdskap är färdigt och på plats.

Länsstyrelsernas miljöövervakningsmedel har legat på samma nivå i över tio år, vilket i praktiken har urholkat bidraget på grund av kostnadsökningar. Samtidigt har anslaget 1:2 totalt sett ökat betydligt. Bidraget har kommit sent under budgetåret, vilket försvårat arbetet och förkortat genomförandeti- den. Små möjligheter att spara medel mellan år har också gett svårigheter att finansiera dyra sällanundersökningar.

Vi ser med stor oro på denna utveckling. För att fortsatt kunna genomföra och samordna en relevant regional miljöövervakning, och för att kunna svara upp till omvärldens krav, behövs en avsevärd förstärkning av finansie- ringen till länsstyrelserna. Redan idag i genomförandet av befintlig regional miljöövervakning finns behov av resursförstärkning av personal för att driva befintliga delprogram och hålla en hög kvalitet hela vägen ut i dess genomfö- rande. Exempelvis när det gäller analys, tillgängliggörande och kommuni- kation av data.

Miljömålsdelen av de regionala medlen från 1:2 omfattar uppföljning, men också andra uppgifter i det regionala miljömålsuppdraget. Länsstyrelsesam- verkan RUS (Regional Utveckling och Samverkan i miljömålssystemet) fi- nansieras helt via 1:2. Detta har sitt stöd i regeringens proposition ”Svenska miljömål - för ett effektivare miljöarbete” (Prop. 2009/10:155) och måste även gälla framöver, annars behöver andra medel skjutas till för det region- ala miljömålsuppdraget.

Finansiering genom andra anslag behöver säkras (kap 18.16.4)

Utredaren menar att övervakning av resurser som t.ex. fiskbestånd ska fi- nansieras i särskild ordning. Det kan vara bra men det finns då risk att resur- ser allokeras till södra Sverige där uttagen är högre. Att ha övervakning inom RMÖ säkerställer att data finns för norra Sverige, samtidigt är det väl- digt dyra undersökningar.

18.17 Verksamhetsutövarnas miljöövervakning

Utredningens förslag är bra men vi vill göra följande påpekanden. Det finns idag stora skillnader mellan miljöfarlig verksamhet och vattenverksamhet. Erfarenheten av recipientkontroll är betydligt mindre inom vattenverksam- het och det saknas i många fall praxis för hur verksamheterna ska följas upp. Det finns också ett flertal exempel på att kraftverksägare är delaktiga i den samordnade recipientkontrollen men de undersökningar som genomförs har liten koppling till kraftverkens miljöpåverkan. I de uppdrag som beslutas är det därför viktigt att särskild vikt läggs vid just vattenverksamheter för att förbättra deras recipientkontroll och säkerställa att den samordnade recipi- entkontrollen också kan fungera som ett stöd för att följa upp miljöpåverkan från dessa verksamheter.

Det finns stora aktörer när det gäller brukandet av land- och vattenmiljön som exempelvis skogsindustrin och vattenkraften. En utredning med be- rörda myndigheter och aktörer bör se över hur bl.a. dessa verksamheter kan

och bör bidra till miljöövervakning/recipientkontroll av den miljö de är verksamma i, vilket i stor utsträckning saknas idag.